Άκυρη απόλυση Δημοσιογράφου από εφημερίδα

ΆΚΥΡΗ ΑΠΟΛΥΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ ΑΠΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

690/2015 ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ-ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Από τις διατάξεις των άρθρων 669 § 2 και 167 του ΑΚ προκύπτει ότι η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας αποτελεί μονομερή δικαιοπραξία, η οποία παράγει νομική ενέργεια από τότε που θα περιέλθει σε εκείνον που απευθύνεται και ως δήλωση δικαιο πρακτικής βουλήσεως μπορεί να γίνει από τον καταγγέλλοντα και σιωπηρά, με πράξεις του από τις οποίες συνάγεται σαφώς και αναμφιβόλως η θέληση του να λύσει την σύμβαση. Τέτοια σιωπηρή καταγγελία αποτελεί και η άρνηση του εργοδότη να αποδεχθεί τις προσηκόντως προσφερόμενες σε αυτόν υπηρεσίες του μισθωτού, όταν η άρνηση αυτή συνοδεύεται από περιστάσεις από τις οποίες προκύπτει αναμφιβόλως και γίνεται αντιληπτό από τον μισθωτό ότι ο εργοδότης εκδήλωσε την θέληση του για λύση της μεταξύ τους συμβάσεως εργασίας του τελευταίου (ΑΠ 1409/2005 ΕλλΔνη 2006. 1488). Επισημαίνεται ότι οι κανόνες που θέσπισαν τις προϋποθέσεις εγκυρότητας της καταγγελίας από τον εργοδότη της σύμβασης εργασίας και την ακυρότητα της απόλυσης αυτής ένεκα μη τήρησης των εν λόγω προϋποθέσεων αποσκοπούν στην προστασία του ιδιωτικού συμφέροντος των μισθωτών. Επομένως, όταν η απόλυση είναι άκυρη, την ακυρότητα της δικαιούται να την επικαλεσθεί μόνον ο απολυθείς μισθωτός, γι’ αυτό η ακρότητα της απόλυσης είναι σχετική (ΟΛΑΠ 566/1968 ΕΕργΔ 1969.150, ΑΠ 83/1997 ΕΕργΔ 1998.12, ΑΠ 1176/1995 ΕΛΔ 1997.818, ΑΠ 590/1994 ΕΛΔ 1995.162, ΑΠ 701/1991 ΕΛΔ 1992. 121, ΑΠ 1818/1990 ΔΕΝ 1992.989). Ακόμη και η ακυρότητα της καταχρηστικής απόλυσης, λόγω παραβάσεως του άρθρου 281 ΑΚ, που αποτελεί κανόνα δημοσίας τάξης, είναι σχετική (ΑΠ 1671/1983 ΔΕΝ 40. 839, ΑΠ 88/1975 ΕΕργΔ 1975.650, Γκούτος, ΔΕΝ 1997. 546, Βλαστός, ΕΕργΔ 1999.10), γιατί αποσκοπεί στην προστασία του ιδιωτικού συμφέρο-

ντος των μισθωτών και η προστασία αυτή δεν μπορεί να επιβάλλεται χωρίς την θέληση τους, ήτοι επειδή η επίκληση της ακυρότητας της καταχρηστικής απόλυσης αναγνωρίζεται ως δικαίωμα που ανήκει μόνον στον απολυόμενο και που ασκείται προαιρετικά και όχι υποχρεωτικά. Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, ο μισθωτός που απολύθηκε ακύρως μπορεί είτε να επικαλεσθεί την ακυρότητα της απόλυσης, είτε να παραιτηθεί από το δικαίωμα επίκλησης της. Αυτή η παραίτηση είναι έγκυρη ακόμα και αν η ακυρότητα οφείλεται στην παράβαση του άρθρου 281 ΑΚ, γιατί και στην περίπτωση αυτή η ακυρότητα της απόλυσης είναι σχετική και συνεπώς η επίκληση της δεν είναι υποχρεωτική (ΑΠ 1671/1983 ό.π., ΑΠ 88/1975 ό.π.)- Επομένως, ο απολυθείς ακύρως μισθωτός έχει κυρίως τις εξής δύο διαζευκτικές δυνατότητες, είτε να θεωρήσει ότι η σύμβαση δεν έχει λυθεί και να επικαλεσθεί την ακυρότητα της απόλυσης, είτε να θεωρήσει ότι η σύμβαση έχει λυθεί και να παραιτηθεί από την επίκληση της ακυρότητας της απόλυσης. Αν ο μισθωτός προτιμήσει την πρώτη δυνατότητα, αλλά ο εργοδότης δεν αποδέχεται τις υπηρεσίες του, ούτε καταβάλλει το μισθό για το χρονικό διάστημα που έπεται της άκυρης απόλυσης και με αυτήν έχει προσβάλει την προσωπικότητα του μισθωτού, ο τελευταίος δικαιούται να ζητήσει από το δικαστήριο, μέσα σε τρίμηνη αποκλειστική προθεσμία, να καταδικασθεί ο εργοδότης να αποδέχεται την εργασία και να καταβάλει τους μισθούς της υπερημερίας και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, εφ’ όσον δεν έχει εκπληρώσει εξωδίκως τις υποχρεώσεις αυτές προς τον μισθωτό. Η σχετική αγωγή του μισθωτού βασίζεται στο γεγονός ότι η σύμβαση εργασίας εξακολουθεί να υπάρχει μετά την άκυρη απόλυση και γι’ αυτό δεν απαιτείται να μνημονεύει την ακυρότητα της απόλυσης. Εξ άλλου, αν ο μισθωτός παραιτηθεί από την επίκληση της ακυρότητας της απόλυσης, δηλαδή αν προτιμήσει την δεύτερη, ως άνω, δυνατότητα του, τότε δικαιούται να απαιτήσει από τον εργοδότη την καταβολή της αποζημίωσης απόλυσης, είτε εξωδίκως είτε με αγωγή που πρέπει να ασκηθεί μέσα σε εξάμηνη αποκλειστική προθεσμία (ΟλΑΠ 19271962 ΔΕΝ 18. 326, ΑΠ 143571991 ΕΞργΔ 52. 515, ΑΠ 1494/ 1981 ΕΕργΔ 41. 76, ΑΠ 413/1980 ΔΕΝ 36. 644 και ΕφΑθ 1302/2003 ΕλλΔνη 2006. 253). Εν

προκειμένω, η ενάγουσα εκθέτει ότι προσελήφθη και απασχολήθηκε από την εναγόμενη υπό τις αναφερόμενες στην αγωγή περιστάσεις και ειδικότητα έως την 30.9.13, που έληξε η σύμβαση εργασίας της κατόπιν καταγγελίας από την εναγόμενη, η οποία είναι άκυρη ως καταχρηστική, για τους αναφερόμενους στην αγωγή λόγους, με συνέπεια να έχει καταστεί η εναγόμενη υπερήμερη ως προς την αποδοχή της εργασίας της και την καταβολή των μηνιαίων αποδοχών της. Βάσει του ιστορικού αυτού και κατόπιν μερικού περιορισμού του καταψηφιστικού αιτήματος της αγωγής σε αναγνωριστικό δια δηλώσεως του πληρεξουσίου δικηγόρου της στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδριάσεως, η ενάγουσα ζητεί 1)να αναγνωριστεί η ακυρότητα της καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας της, υποχρεούμενης της εναγόμενης να αποδέχεται τις υπηρεσίες της επ' απειλή χρηματικής ποινής, 2)να υποχρεωθεί η εναγόμενη να της καταβάλει ως αποδοχές λόγω υπερημερίας της το συνολικό ποσό των 13,671,60 ευρώ, για το χρονικό διάστημα 1.10.13-31.5.14, πλέον αναλογίας επιδόματος εορτών Χριστουγέννων 2013 και επιδόματος εορτών Πάσχα 2014, νομιμοτόκως από την επομένη της τελευταίας ημέρας εκάστου μηνός για τις οφειλόμενες τακτικές αποδοχές, νομιμοτόκως από 1.1.14 για το δώρο Χριστουγέννων 2013 και νομιμοτόκως από τη Μεγάλη Πέμπτη έτους 2014 για το δώρο Πάσχα 2014, άλλως από της επιδόσεως της αγωγής, 3)να αναγνωριστεί ότι η εναγόμενη οφείλει να της καταβάλει το ποσό των 20.000 ευρώ, νομιμοτόκως από της επιδόσεως της αγωγής, ως εύλογη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης και 4)να κηρυχθεί η εκδοθησόμενη απόφαση προσωρινώς εκτελεστή. Με το άνω περιεχόμενο η αγωγή παραδεκτώς και αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 14 παρ. 2, 16 παρ. 2, 218 και 663 επ. ΚΠολΔ), είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 281, 340επ, 648επ, 914, 932 ΑΚ, ν.2112/20, ν.3198/55, της ΑΥΟικΕργΙ9040/1981, αρθ. 2 παρ. 1,3-5 και 3 του α.ν. 539/45, σε συνδυασμό με άρθρο 3 παρ.16 του ν.4504/66, 176, 908 παρ.1^{ε}, 947 ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος επιδικάσεως μισθών υπερημερίας για το χρονικό διάστημα μετά τη συζήτηση της ένδικης αγωγής,

ήτοι από 14.5.14 έως 31.5.14, το οποίο κρίνεται απορριπτέο προεχόντως ως μη νόμιμο κατ' άρθρα 655-656ΑΚ. Επομένως, πρέπει η αγωγή να ερευνηθεί κατά τα λοιπά κατ' ουσίαν, αφού α) οι ένδικες αξιώσεις που συνάπτονται με την ακυρότητα της επίδικης καταγγελίας έχουν ασκηθεί εντός της τριμήνου αποσβεστικής προθεσμίας εκ του άρθρου 6 παρ.1 ν.3198/55, η οποία ερευνάται αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, διότι η υπό κρίση αγωγή επιδόθηκε στην εναγόμενη στις 27.12.13 (βλ. σχετική υπ' αριθ.5818/13 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητού του Πρωτοδικείου Αθηνών Χαράλαμπου Δημητρακόπουλου) και β) μετά το γενόμενο, ως άνω, μερικό περιορισμό του αιτητικού της αγωγής δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου επί του καταψηφιστικού αντικείμενου της, το ύψος του οποίου δεν υπερβαίνει το όριο της υλικής αρμοδιότητος ειρηνοδικείων.

Εξ άλλου, κατά τη συζήτηση της ένδικης αγωγής, το επαγγελματικό σωματείο με την επωνυμία ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΑΘΗΝΩΝ (ΕΣΗΕΑ) με δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου του στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδριάσεως, άσκησε πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της ενάγουσας, αιτούμενο να γίνει δεκτή η αγωγή. Με το περιεχόμενο αυτό, η πρόσθετη παρέμβαση εισάγεται παραδεκτώς και αρμοδίως ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά την ίδια, ως άνω, ειδική διαδικασία (ΚΠολΔ 14 παρ.2, 31 παρ.1, 80, 663επ), είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 80, 231, 663, 666 παρ.1, 669 παρ.1 ΚΠολΔ και πρέπει να ερευνηθεί κατ' ουσίαν, συνδεκδικαζόμενη με την αγωγή.

1. ……..Απεδείχθησαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα εξής: Η εναγόμενη ασκεί εκδοτική δραστηριότητα και, ειδικότερα, εκδίδει τις εφημερίδες …… και διάφορα περιοδικά έντυπα, ενώ δραστηριοποιείται μέσω θυγατρικών της και συμμετοχών της σε άλλες εταιρίες στο διαδίκτυο μέσω της εταιρίας ……. (συμμετοχή.95,24%), που εκμεταλλεύεται τη διαδικτυακή πύλη ……, στο ραδιόφωνο με το σταθμό ……. (συμμετοχή 99,75%), στις εκτυπώσεις μέσω της εταιρίας …….. (συμμετοχή 50%), στην παραγωγή

τηλεοπτικών εκπομπών μέσω των εταιριών …… (συμμετοχή 99,30%) και ……..(συμμετοχή 25%), στη διανομή τύπου μέσω της εταιρίας …….. (συμμετοχή 38,70%), στον τηλεοπτικό σταθμό ……. μέσω της εταιρίας …….. (συμμετοχή 22,11%), στις εκδόσεις μέσω των εταιριών …… (100% θυγατρική),. …… (συμμετοχή 50%) και …….. (συμμετοχή 30%), …….. (συμμετοχή 50%), …….. (συμμετοχή 50%), …….. (συμμετοχή 33,33%), στις προεκτυπώσεις μέσω της εταιρίας ……. (100% θυγατρική) και σε βιβλιοδετικές-εκτυπωτικές εργασίες μέσω της εταιρίας …….. (συμμετοχή 25,50%). Στο πλαίσιο αυτό, η ενάγουσα άρχισε να απασχολείται το 2006 από την εναγόμενη ως εξωτερική συντάκτρια-δημοσιογράφος της καθημερινής απογευματινής εφημερίδας εκδόσεως την εναγόμενης με τίτλο …….., αμειβόμενη με αποδείξεις παροχής υπηρεσιών, ενώ την 1.2.2008 συνήφθη μεταξύ των διαδίκων σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, δυνάμει της οποίας η ενάγουσα συνέχισε να απασχολείται υπό τις ίδιες περιστάσεις από την εναγόμενη, αρθρογραφώντας επιπλέον περιστασιακά, όπως και άλλες συνάδελφοι της (αναφέρονται ενδεικτικά οι Μ.Κ, Κ.Π., Κ.Α., Ρ.Γ, κλπ) σε εβδομαδιαία στήλη με τίτλο …….., έως το Φεβρουάριο του 2011, που μετακινήθηκε στον ιστότοπο της εφημερίδας με στοιχεία …….., όπου απασχολήθηκε ως εσωτερική συντάκτρια, έως την 30.9.13, που η εναγόμενη προέβη σε καταγγελία της συμβάσεως εργασίας της δια της από 30.9.13 εξωδίκου δηλώσεως της, η οποία επιδόθηκε αυθημερόν στην ενάγουσα (βλ. σχετική υπ' αριθ.2388Γ/13 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητού Χρήστου Μότσου). Επισημαίνεται ότι η εναγόμενη αντιμετωπίζει από το 2010 σοβαρά οικονομικά προβλήματα, τα οποία αντιμετώπισε με περικοπές του λειτουργικού κόστους διά απολύσεων, περικοπών αποδοχών των εργαζομένων της, πωλήσεως ή διακοπής ζημιογόνων δραστηριοτήτων, όπως η έκδοση της αθλητικής εφημερίδας ……, η λειτουργία του πρακτορείου τακιδίων …….., του εκδοτικού οίκου ……, κλπ. Στο πλαίσιο της μειώσεως του λειτουργικού κόστους

της εναγόμενης, συνήφθησαν τόσο μεταξύ των διαδίκων όσο και μεταξύ της εναγόμενης και άλλων εργαζομένων της το Φεβρουάριο του 2012 ιδιωτικά συμφωνητικά με τα οποία η εναγόμενη δεσμεύθηκε ότι κατά έτη 2012-2013 δεν θα προβεί σε μαζικές απολύσεις και μειώθηκαν οι καταβαλλόμενες μηνιαίες αποδοχές των εργαζομένων. Στην περίπτωση της ενάγουσας οι μικτές μηνιαίες αποδοχές της μειώθηκαν στο ποσό των 1.500 ευρώ. Παρά ταύτα, η εναγόμενη προέβη τόσο στην επίδικη απόλυση, όσο και σε απολύσεις άλλων εργαζομένων της, λαμβάνοντας υπόψη ότι ο εξετασθείς ενόρκως στο ακροατήριο μάρτυρας της εναγόμενης κατέθεσε ότι έγιναν 300 απολύσεις στο ……κατά τα έτη 2012-2013. Με τις προτάσεις της η εναγόμενη ισχυρίζεται ότι το 2013 η οικονομική κατάσταση της εταιρίας γινόταν ολοένα δραματικότερη, με συνέπεια την απόλυτη καθίζηση εσόδων και την απειλή πτωχεύσεως της, ότι ο όρος για νέες περικοπές θέσεων επιβλήθηκε από τις δανείστριες τράπεζες για την αναχρηματοδότηση της εταιρίας, ότι στο πλαίσιο αυτό η εναγόμενη προέβη σε αναδιάρθρωση και συγχώνευση των δημοσιογραφικών επιτελείων των εφημερίδων ……. ……. του αθλητικού και οικονομικού ρεπορτάζ και στην περικοπή μίας θέσεως εργασίας από διαδικτυακή πύλη, όπου εργαζόταν η ενάγουσα και ότι η ενάγουσα επελέγη προς απόλυση, διότι κατά την κρίση των προϊσταμένων της ήταν η λιγότερη αποδοτική κατά την εργασία της. Όμως, κατά την κρίση του Δικαστηρίου δεν κρίνονται πειστικοί οι άνω ισχυρισμοί της εναγόμενης, διότι: 1) Από κανένα στοιχείο δεν προέκυψε ότι η ενάγουσα ήταν η λιγότερο αποδοτική έναντι άλλων συναδέλφων της, που παρέμειναν στην εργασία τους. 2) Από κανένα στοιχείο δεν απεδείχθη ότι τέθηκε από τις δανείστριες τράπεζες ως όρος αναχρηματοδότησης της εταιρίας οι περικοπές θέσεων εργασίας, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη ότι τίποτα δεν αναφέρεται περί αναχρηματοδοτήσεις της εναγόμενης το έτος 2013 από τις προσκομιζόμενες εκ μέρους της ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις της μητρικής εταιρίας (δηλαδή της εναγόμενης) και του ομίλου

της για την περίοδο 1.1 .-30.9.13, ενώ από τις ίδιες καταστάσεις προκύπτει ότι οι μακροπρόθεσμες δανειακές υποχρεώσεις της εταιρίας, συνολικού ποσού 22.363.325,64 ευρώ την 30.9.13 και 22.294.601.54 ευρώ την 31.12.12 και, μετ' αφαίρεση των τοκοχρεωλυτικών δόσεων, που ήταν πληρωτέες στην επόμενη χρήση (και εντάσσονται στις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις), ποσού 8.041.499,81 ευρώ την 30.9.13 και 7.934.601,54 ευρώ την 31.12.12, προέρχονται από προγενέστερα έτη των επιδίκων ετών 2012-2013 και, ειδικότερα, από ομολογιακό δάνειο 14.000.000 ευρώ εκδόσεως την 30.11.09 και λήξεως την 31.12.13 και από σύμβαση μακροπρόθεσμου δανείου 8.000.000 ευρώ από 18.7.11 με την τράπεζα ……, αποπληρωτέο έως 20.7.18, ενώ μετά την απορρόφηση της θυγατρικής της εταιρίας …….. (η οποία δεν προκύπτει πότε έλαβε χώρα) η εναγόμενη βαρύνεται πλέον με δύο μακροπρόθεσμα δάνεια της θυγατρικής της και δη α) πενταετές δάνειο ποσού 3.000.000 ευρώ και λήξεως 31.1.15 και β) δεκαετές δάνειο ποσού 4.400.000 ευρώ και λήξεως την 28.11.2019. Επομένως, οι εν λόγω δανειακές επιβαρύνσεις της εναγόμενης δεν συνιστούν περιστατικό νέο και αιφνίδιο, που δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη το Φεβρουάριο του 2012, όταν η εναγόμενη ανέλαβε τη δέσμευση να μην προβεί σε περαιτέρω απολύσεις κατά τα έτη 2012-2013. Ακόμη δε και οι συνολικές μακροπρόθεσμες δανειακές επιβαρύνσεις του Ομίλου εταιριών της εναγόμενης ποσού 52.860.413,89 ευρώ την 30.9.13 και 53.169.632,23 ευρώ την 31.12.12 και, μετ' αφαίρεση των δόσεων, που ήταν πληρωτέες την επόμενη χρήση, ποσού 30.691.253,32 ευρώ την 30.9.13 και 33.449.632,23 ευρώ την 31.12.12, αφ' ενός, προέρχονται από προεγενέστερα του επιδίκου έτη (2007, 2010) και, αφ' ετέρου, μειώθηκαν. Επιπλέον, από τις ίδιες, ως άνω, καταστάσεις προκύπτει ότι τα διαθέσιμα πιστωτικά όρια της εναγόμενης αυξήθηκαν από 57.034.329,97 ευρώ την 31,12.12 σε 59.194.411,28 ευρώ την 30.9.13, από τα οποία το μη χρησιμοποιηθέν τμήμα ανήλθε από 650.000 ευρώ την 31.12,12 σε 2.048.385,23 ευρώ την 30.9.13. 3)Ενώ η

εναγόμενη ισχυρίζεται τα ανωτέρω περί καθιζήσεως εσόδων και επαπειλούμενης πτωχεύσεως της, εντούτοις, από τις άνω οικονομικές καταστάσεις προκύπτει 3α)ότι οι δωρεές και επιχορηγήσεις στις οποίες προέβη αυξήθηκαν από 3.941,85 ευρώ την 31.12.12 σε 231.274,05 ευρώ την 30.9.13, 3β)εισέπραξε κατά το εννεάμηνο 1.1.-30.9.13 ποσό 3.503.125 ευρώ από αύξηση μετοχικού κεφαλαίου, 3γ)οι πωλήσεις και τα μικτά κέρδη της προ αποσβέσεων αυξήθηκαν από 13.880.610,53 ευρώ την 31.12.12 σε 14.141.495,53 ευρώ την 30.9.13 (πωλήσεις) και από 4.893.062,02 την 31.12.12 σε 5.937.954,12 ευρώ την 30.9.13 (μικτά κέρδη προ αποσβέσεων), 3δ)το μη κυκλοφορούν ενεργητικό (που εμπεριέχει και επενδύσεις σε θυγατρικές εταιρίες κλπ) αυξήθηκε από 138.901.009,31 ευρώ την 31.12.12 σε 148.206.971,18 ευρώ την 30.9.13 και 3ε)τα έσοδα της εταιρίας από παρεχόμενες υπηρεσίες αυξήθηκαν σε 6.418.280,79 ευρώ το πρώτο εννεάμηνο του 2013 έναντι 3.137.060,81 ευρώ το αντίστοιχο εννεάμηνο του 2012. 4)Παρά δε το γεγονός ότι η εταιρία εμφανίζεται ζημιογόνα, εντούτοις οι καθαρές ζημίες της μετά από φόρους μειώθηκαν σε 7.113.976,13 ευρώ το πρώτο εννεάμηνο του 2013 έναντι 10.160.959,29 ευρώ το αντίστοιχο εννάμηνο του 2012. Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι η εναγόμενη, προς αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων της, τα οποία, όμως, δεν ήταν τόσο δραματικά, ως εξέθεσε, επέλεξε προεχόντως ως μέσο μειώσεως των λειτουργικών δαπανών της τις απολύσεις εργαζομένων, μέτρο το οποίο θα έπρεπε να αποτελεί έσχατη λύση κατά τις διατάξεις του άρθρου 281ΑΚ, ενόψει μάλιστα της ρητής δεσμεύσεως που είχε αναλάβει το Φεβρουάριο του 2012 να μην προβεί σε περαιτέρω απολύσεις. Λαμβάνοντας δε υπόψη ότι κρίσιμος χρόνος για τη συνδρομή ή μη οικονομοτεχνικών λόγων για την απόλυση της ενάγουσας είναι η 30.9.13, που η εναγόμενη προέβη σε καταγγελία της συμβάσεως εργασίας της, από την εκτίμηση των προδιαληφθέντων δεν προέκυψε ότι κατά το χρονικό διάστημα Φεβρουαρίου 2012-

Σεπτεμβρίου 2013 συνέτρεξαν ιδιαίτερες, αιφνίδιες και πιεστικές για την εναγόμενη περιστάσεις, που επέβαλαν την αποδέσμευση της από το περιεχόμενο των εν λόγω ιδιωτικών συμφωνητικών του Φεβρουαρίου του 2012 και μάλιστα την απόλυση της ενάγουσας ως λιγότερο αποδοτικής, εργαζόμενης για φερόμενους οικονομοτεχνικούς λόγους, χωρίς να ερευνηθεί η δυνατότητα λήψεως άλλων ηπιότερων μέτρων, όπως απασχόληση της σε άλλα έντυπα, περικοπή τυχόν υπερωριών ή εκ περιτροπής απασχόληση της. Η κρίση αυτή δεν αναιρείται από τα εκτιθέμενα από τους εξετασθέντες ενόρκως μάρτυρες της εναγόμενης και από όσα έγιναν δεκτά δυνάμει των προσκομιζομένων υπ' αριθ.873/13, 1615/13 και 614/14 αποφάσεων του Δικαστηρίου τούτου σχετικά με τα οικονομικά προβλήματα της εναγόμενης κατά τα έτη 2010-2011, διότι, αφ' ενός, οι εν λόγω αποφάσεις δεν αναφέρονται στο επίδικο χρονικό διάστημα 2/12-9/13 και, αφ' ετέρου, τα εκτιθέμενα από τους μάρτυρες δεν ανταποκρίνονται στα στοιχεία που προκύπτουν από τις προσκομιζόμενες, ως άνω, οικονομικές καταστάσεις του Ομίλου εταιριών της εναγόμενης, ως αυτά αναλυτικώς προεκτέθηκαν. Υπό τις άνω περιστάσεις, η επίδικη καταγγελία κρίνεται άκυρη ως καταχρηστική, και, συνεπώς, η εναγόμενη κατέστη υπερήμερη ως προς την αποδοχή των υπηρεσιών της ενάγουσας και οφείλει να της καταβάλει ως αποδοχές λόγω υπερημερίας της, πλέον επιδομάτων εορτών, για το χρονικό διάστημα 1.10.13-13.5.14 τα εξής: 1) Ποσό 11.129,03 ευρώ ως αποδοχές υπερημερίας, 2) ποσό 921,60 ευρώ ως αναλογία επιδόματος εορτών Χριστουγέννων 2013 και 3) ποσό 750 ευρώ ως επίδομα εορτών Πάσχα 2014 και, συνολικώς, ποσό 12.800,63 ευρώ, το οποίο δεν συμψηφίζεται με την καταβληθείσα στην ενάγουσα αποζημίωση απολύσεως ποσού 9.499,37 ευρώ, δεδομένου ότι δεν προβλήθηκε σχετικός ισχυρισμός από την εναγόμενη. Επιπλέον, λαμβάνοντας τις περιστάσεις υπό τις οποίες έλαβε χώρα η άνω καταγγελία, ως άνω, κρίνεται ότι προσεβλήθη η προσωπικότητα της ενάγουσας ως εργαζόμενης με πολυετή εμπειρία στην

επιχείρηση και πρέπει να της επιδικαστεί το ποσό των 1.000 ευρώ ως εύλογη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Κατόπιν τούτου, πρέπει να γίνει δεκτή η αγωγή εν μέρει ως ουσία βάσιμη, να αναγνωριστεί η ακυρότητα της άνω καταγγελίας, υποχρεούμενης της εναγόμενης να απασχολεί την ενάγουσα υπό τις ίδιες περιστάσεις επ' απειλή χρηματικής ποινής 100 ευρώ για κάθε μέρα μη συμμόρφωσης της προς την παρούσα, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει το άνω συνολικό ποσό των 12.800,63 ευρώ, νομιμοτόκως κατά τα εκτιθέμενα στο διατακτικό της παρούσας, να αναγνωριστεί ότι η εναγόμενη οφείλει να καταβάλει στην ενάγουσα το άνω ποσό των 1.000 ευρώ, νομιμοτόκως από της επιδόσεως της αγωγής και να καταδικαστεί η εναγόμενη σε μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας κατά την έκταση της νίκης της (ΚΠολΔ 176.178). Κρίνεται δε περαιτέρω ότι δεν πρέπει να κηρυχθεί η παρούσα προσωρινώς εκτελεστή, διότι δεν πιθανολογήθηκε ότι η ενάγουσα θα υποστεί σημαντική ζημία από την καθυστέρηση στην εκτέλεση, λαμβάνοντας υπόψη ότι έλαβε από την εναγόμενη το άνω ποσό ως αποζημίωση.

Αναγνωρίζει ότι η εναγόμενη οφείλει να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των χιλίων (1.000) ευρώ νομιμοτόκως από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής.

Καταδικάζει την εναγόμενη σε μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, το οποίο ορίζεται σε ποσό τετρακοσίων είκοσι (420) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους (..)